

Az 1984-es kijárat

Ottlik Gézának

*Talán, igen, van olyan pont, ahonnan nem mozdulsz,
egy vagy több is. Arra is gondolsz, hogy menekülj,
de sohasem olyan biztos, mint ahogy hiszed. Aki
együgyűen követi a jelzéseket, könnyen kijut a la-
birintusból ahová Isten tudja miért merészkedett;*

nem tudod, hogy' kerültél oda

*kijutsz és beleveszel a valóságba, elkeveredsz a
világban, Ám ha tudod: nem neked jeleznek azok, ha
tudod jól: csak magadra hagyatkozhatasz, és erődöt
megfeszítve végigjársz az egész rendszeren, átlá-
tod a szerkezetét*

*egy időre abbahagyom a szerkezetet, amíg megeszem
egy kemény banánt*

*átlátod, kijutsz akkor, de nem szabadulsz ki. El-
jutsz egy terembe ahol tiéd minden, leülsz és elég.
De hogyan, hisz legbelül vagy, körülzárva mint egy
atlétatrikó. Körülzárnak és körbevesznek és a sü-
ket csend. Mégis*

ennél a mondatnál könnyű elakadni

*mégis szél fúj, a nap süt, város, virág, nők, csend,
éjszaka, erdő, lámpafény, takaró, papírlap, Mozart,
anya, tűz, gyertya, sült hús, bor, szőnyeg, madárhang,
föld, futball, könyvtár, könyvszag, folyó, éhség,
álom; minden megvan.*

Asylum

*Felkészültem? Felkészülök és eljutok oda? Hagyd el,
és csukd be átkozott irodalmi tapasztalataid. Hajtsd
be tehát e birodalmiakat*

Kimutatja érzelmeit

*Ez volt a színes gyerekkor
így álmodozol ez volna ám a gyöngeség
ha rá gondolok mélyen hörgök
a makaróni kicsi drapp volt és kicselekvő légkör
lefakadt fejtől síró szolgál
magatartás kicsi drapp makaróni
óvoscsi frukti néhai*

*Van egy önmozgás a melodrámán
A szüleim ösztönös urak
(a néző most kinéz a hallgató kihallgat)
viseletük kiró és meghatároz
de nem nőtt meg a termetem anyu
ez igazi operai: művész-uras szakasz
beindulás a szerkezet felé és szájütem*

*a zene megengedő alakzata. Színes gyerekkori
kis hölgy kis nőszerű történelem
(az író itt kipillant: ó édes életünk
milyen dolog ez most erre gondol ugye jó uram)
rakoncátlan és elhaló — dohogni kezdek
jelvényeimmel berendezem a lelkem
és felbolydulok szent napokon*

*berendezem a lelkem felépülök
hamar felépülök nézem a falat
felépültem és néztem a falat dohogni kellett
hintázni ez volt a színes gyerekkor
ennyi nő istenem puha élvező szerkezetek
Casanova terjeng a szagban miért nem ezt
miért nem a szagot veszem figyelembe*

*egy angyalt ahogy megállítja az ajtót
és szárnycsapásokkal élénkíti őt
gyerekkori lefakadt fejét a gyerekkorból
már elég!
már körbekarikáztuk e frontszakaszt
fölbolydult valóban (hát bennem is van szobor?)
(bensőséges a leköpés?)*

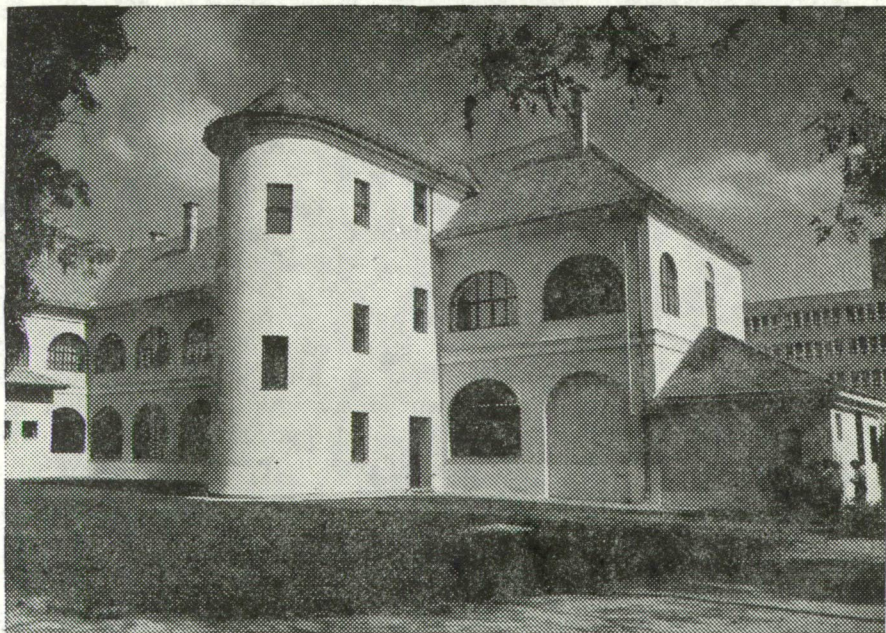
*ha erre gondolok mélyen hörgök
Akkor egy ilyen bevágás
Valamivel később igen ez nem igazán esztéta-illat
valamivel később volt a szabadságharc
savazz a lakótársra*

vignettát eldobni tilos
befutott a villamosság magyarázta apásan

magyarázta apucinak ez már a munkáslét
csak őket nem érdekli a százalék mert bécsiek
bécsi lét fülledek egy hegyen
a munkáséletéről mint aki hipp-hopp magyarázta
apásan (itt tetszik miközben gépeli)
le lehet feküdni kezdett beindulni a koszt
van ilyen önmozgás a melodrámán

van önmozgás? valamit hallani?
minden: megrendülés? én érzelmi vagyok?
miért mozogsz? és eleven aki
kimutatja az érzelmeit? és civil az?
én kimutatom?
civil vagyok? kontúr?
maró?

miért győzők és miért fogyatkoznak?
Most a felesleges dolgok kimúlnak
Most misztikusan rád gondolok
ölelve húzod le a zaccot
álmodozom a rózsa még csak lecsúszik
így álmodozom
ez volna a gyöngeség

ALFÖLDI GALÉRIA HÓDMEZŐVÁSÁRHELYEN